

Publicerad 2020-05-28 18:49 av Max Poisé

absent

tid av onåd

sprider sin egen löpeld

efter de fotspår som inte suddas ut

det lägger sordin över grundvattnets trygga värld

och lämnar enbart ut opumpade hjärtan

har redan vandrat genom skymningslandets svaveldis

och format ny innebörd för cynismens moder

brutit sönder spillrorna av en person som bara existerade i lögnen

lämnar stigen som leder hem

och flyttar min inre ledsagare till fängelsehålorna

falskheten fortsätter sitt segertåg genom de smittade

och lägger min framtidstro i famnen på de som ständigt hånskrattar

vill gärna sälla mig till er godtrogna,

ni som ser färgerna i världen,

känner den underbara doften av vår

och kan se kärlek genom korroderat stål

ni är min förhoppning,

min vackra och flyende tanke att världen en gång för alla formaterar sig och hämtar

det underbara,

vet bara,

inte vart ni är

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten